

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola XV. Simplicii papæ ad Acacium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Dispensat
papa in gra-
tiam impe-
ratoris.

rum dolorē posito possimus & ecclesiæ quæ illum meruit, gloriari. Hæc repensis sermonibus & venerationis officio respondere curavi, vt tantas hæreticorum fraudes & facinora diuinis & sæcularibus legibus persequenda, quæ sapius probatis esse tam noxia, de memoria & conuersatione hominum iubeatis auferri, quorum impietas nulla, quantum videtis, potest auctoritate compesci. Data x. Kalendaras Iulias post consulatum Illi viri clarissimi.

EPISTOLA XV.

SIMPLICII PAPÆ

AD ACACIVM.

Eadem quæ & in superiori.

Simplicius episcopus, Acacio episcopo Constantinopolitano.

CLEMENTISSIMI principis literis, tuæque dilectionis, de sacrilega & funestissima cæde, quæ apud Antiochiam facta est, sauciatus, & nimium affectus mœrore, respondeo, astruens, si quæ iam dudum de Petro & aliis complicibus eorum scripseram, & vt pietati eius cum ceteris, qui aderant, fratribus suggerere postularam, vt optauerat, ordinatum fuisset, hæreticorum temeritas ad tantum facinus non veniret; * ne aliquid necessitatis existeret, vt non aliter prædictæ subueniretur ecclesiæ, nisi vt aliquid de iure eius curatio ipsa minueret. ^{* f. nec} Quamuis enim profecerit ad quietem, quod Christianissimi principis iussione, vel sine præiudicio Canonum a tua caritate fuerit Antiochenus episcopus ordinatus: tamen non est sine inuidia factum, cuius cauendum deinceps etiam ille testatur, qui præcepit, exemplum. In quo pietati eius gratias dignum est nos referre: quoniam ita gloriæ suæ moderatus est potestatem, vt fidelissima deuotione patrum regulis submittere quæ iuberet, nec in auctoritatem recipi quod sequenti constituit aetate prohiberi: vt scilicet in hac tantummodo persona, quam iussu eius & studio quietis Antiochenis, non tua vsurpatione antistitem consecrasti, quod factum est necessitate sufficeret. In quo tuæ dilectionis non irratiōabilem cognoscimus fuisse famulatum: quia ecclesiarum iura respiciens, diu te non imme-
rito

rito suspendisse testaris, ne videreris ambire quod tanto principi, & in tam graui causa, non poteras abnegare. Quapropter, frater carissime, institutorum veterum, quæ in te sunt probata, non immemor, sicut veniale iudicare non peruides quod tibi certum est imperatum, ita ipse dans honorem patribus, labora ne necessitas sit vlla faciendi quod optas nunc satisfactione purgari.

NOTA.

^a *Epistola.*] Auctore & impulsore Petro Cnaphæo, quem Zeno imperator ab ipso throno deiectum, in Antiochena ecclesia nimis inconsulte degere versarique permisit, Eutychniani ibidem nouas turbationes cruentasque seditiones vicissim concitarunt. Nam cum Stephanus orthodoxus episcopus, vna cum suis in magna ecclesia sacram synaxim solenniter celebraret, Petri Cnaphæi omnium hominum perditissimi soboles Eutychniani, confecto agmine, exercitibus gladiis furentes ingressi, in Dei sacerdotes sæuientes, eosdem sæuissime trucidarunt, sanctissimumque ipsum antistitem Stephanum, in quem potissimum maiore odio æstuabant, & ira incensi corripiebant, ad necem vsque atrocissimis tormentis confecerunt. De quo ex Ioanne Rhetore suorum temporum accuratissimo scriptore Euegrius lib. 3. cap. 10. hæc scribit. *Petro ecclesie Antiochena exturbato, Stephanus illius sedem cepit, quam triennio in hunc vsque annum tenuit. Hunc, subdit, Antiocheni calamis ad similitudinem hastarum præacutis, vti scribit Ioannes Rhetor, confecerunt.* Corpus eiusdem in Orontem amnem proiectum fuisse, ex eodem Ioanne scribit Nicephorus lib. 15. cap. 18. Postquam vero Zeno imperator missis Antiochiam militibus vltoribus, de sacrilegis homicidis debitas pœnas sumpisset, iussit, vt Antiochenus futurus episcopus Constantinopoli eligeretur: idque ideo, vt paci & quieti eius ciuitatis prospiceret. timebatur enim obducta cicatrix in vlcus vicissim eruptura, si de antistite deligendo Antiochiæ comitia haberentur. Electus est Constantinopoli Stephanus iunior. Sed cum id præter regulas ecclesiasticas & antiquam Antiochenæ ecclesiæ consuetudinem accidisset, vtpote quæ non nisi in Concilio omnium Syriæ episcoporum Antiochenum episcopum ordinare soleret, Zeno imperator literas ad pontificem scripsit, quibus ea quæ gesta erant, a Romano pontifice rata haberentur. Pontifex respondit, se factam ordinationem libenter ratam habiturum, modo exemplum hoc extraordinarium posteris nihil præiudicii adferat, idque imperator iuramento promittat. Ita nouo & prorsus inaudito exemplo contigit, vt qui a totius Syriæ episcopis ordinari soleret antistes Antiochenus, agente imperatore, & ratum habente pontifice Romano, Stephanus iunior ab Acacio Constantinopolitano episcopo ordinatus fuerit. Accidit etiam hac occasione, quod sicut latens humor malus, cum a natura in cutem transmittitur, leui confricatio.

Concil. Tom. 9.

Yyy

Eutychniani
quas turbas
auctore Pe-
tro Fullone
Antiochiæ
concitarunt.

Stephanus
Antiochiæ
occisus.

Stephanus
iunior Con-
stantinopo-
licus ele-
ctus.

Qua occa-
sione Sim-
plicius ad
Zenonem
scripserit.

tione pruritus mordacior excitatur : ita plane ambitio primatus quæ in Acacio hæctenus latuit , hoc factò magis magisque incensa , appetitum primatus illi vehementiorem ingessit , vsque adeo , vt famis , seu potius explendæ rabiei causa , custodita Canonum claustra ruperit , & vincula catholicæ communionis fregerit , & se suosque posteros præcipites dederit , vt infra suo loco dicemus. Vide Baronium anno 479. num. 1. & 2.

*EPISTOLA XVI.

SIMPLICII PAPÆ

AD EVMDEM.

Calendionis Antiocheni episcopi electionem confirmat.

Simplicius episcopus , Acacio episcopo Constantinopolitano.

ANTIOCHENI exordium sacerdotis qua ratione fuerit serius indicatum , quamuis minime nos latere potuerit , tamen & ipse vel Synodus ipsius indicauit. Quod sicut non optauimus fieri , ita faciles excusationi , quam necessitas fecit , extitimus : quia quod voluntarium non est , vocari non potest in reatum. Et ideo per fratrem & coepiscopum nostrum Anastasium , qui ex prædicta regione directus est , literis quoque tuæ dilectionis acceptis , alterni vicissitudinem sermonis tuæ reddidimus caritati , necessario fratris & coepiscopi nostri Calendionis sacerdotium gremio apostolicæ sedis amplexi , in consortium nostrum per gratiam Christi Dei nostri tantæ vrbs antistitem collegii vnione numeramus. Miramur autem nihil nos de statu Antiochenæ ecclesiæ te instruente didicisse , quem nunc ita habere se comperimus , vt improbi per occasionem obitus^b sanctæ memoriæ Timothei eandem ecclesiam conentur habere captiuam. Vnde agendum est dilectioni tuæ cum clementissimo principe , ne conuellatur sub eius imperio , quod tyranni temporibus potuit obtineri. Data Idibus Iuliis , Seuerino viro clarissimo consule.

NOTÆ.

Stephanus
Antioche-
nus quando
mortuus.

* *Epistola.*] Anno redemptoris nostri 482. sub consulatu Seuerini , Stephanus iunior Antiochenus episcopus tertio anno sedis suæ ex hac vita migravit : collectaque ibidem Synodo vicinorum episcoporum , electus est in eius locum Calendion episcopus , qui , vt